

УДК 681.3

Олександр О. Марченко, к.ф.- м.н., доц.
Еміл М. Насіров, аспірант
Степан М. Паламарчук, студент

Паралелізація невід'ємної факторизації розріджених матриць надвеликої розмірності

У роботі описано побудову моделі паралелізації обчислення невід'ємної факторизації розріджених матриць надвеликої розмірності. Реалізації запропонованих моделей були порівняні в обробці надвеликої матриці.

Ключові слова: штучний інтелект, комп'ютерна лінгвістика, паралельні обчислення

Київський національний університет імені
Тараса Шевченка, 03680, м. Київ, пр-т.
Глушкова 4д, e-mail: enasirov@gmail.com

Oleksandr O. Marchenko, Ph.D. (Physics &
Mathematics), Associate Professor
Emil M. Nasirov, Postgraduate Student
Stepan M. Palamarchuk, Student

Parallel non-negative huge sparse matrix factorization

The paper proposes parallel methods of non-negative huge sparse matrix factorization. Implementations of proposed methods were tested and compared on huge matrix processing.

Keywords: artificial intelligence, computational linguistics, parallel computations

Taras Shevchenko National University of Kyiv,
03680, Kyiv, Glushkova ave., 4d,
e-mail: enasirov@gmail.com

Статтю представив чл.-кор. НАН України, д.ф.- м.н., проф. Анісімов А. В.

Сьогодні невід'ємна факторизація матриць та тензорів є дуже популярною технологією в штучному інтелекті взагалі, та в комп'ютерній лінгвістиці зокрема. Використовуючи невід'ємну факторизацію в рамках парадигми латентно-семантичного аналізу, комп'ютерні лінгвісти застосовують даний підхід для розв'язання таких прикладних задач, як класифікація, кластеризація текстів та термінів[1, 2], побудова мір семантичної близькості[3], автоматичне виділення лінгвістичних структур та відношень (*Selectional Preferences* [4] та *Verb Sub-Categorization Frames* [5]) і багато інших.

Дана робота описує побудову моделі паралелізації обчислення невід'ємної факторизації розріджених матриць надвеликої розмірності, що представляє особливий інтерес та актуальність з точки зору її застосування у великих NLP системах загального тематичного призначення, не обмежених використанням лише для вузьких предметних областей.

Задача невід'ємної факторизації розріджених матриць надвеликої розмірності постала в процесі розробки системи визначення міри

семантичної близькості-зв'язності за технологією Латентного Семантичного Аналізу[6]. Для побудови системи був оброблений великий текстовий корпус статей англійської Вікіпедії. Обробка корпусу полягала у лексичному аналізі та лематизації лексем речень статей та в обчисленні частот вживання множини слів та словосполучень англійської мови в складі різних статей англійської Вікіпедії. В результаті була побудована велика матриця Слова×Статті яка містила частотну оцінку вживання слів в текстах статей Вікіпедії. Розмірність матриці дорівнює 2,437,234 слів-словосполучень на 4,475,180 статей англійської Вікіпедії. Після цього для усунення з матриці випадкових даних був встановлений пороговий рівень $T=3$, частотні оцінки в матриці, які менші за пороговий рівень T , були обнулені). В результаті була побудована розріджена матриця надвеликого розміру - 156,236,043 ненульових елементів при розмірі $2,437,234 \times 4,475,180$. Для невід'ємної факторизації розрідженої матриці такого розміру знадобилася розробка спеціальної моделі паралелізації матричних обчислень, яка була реалізована із

застосуванням паралельних розподілених обчислень та обчислень на GPU.

Алгоритм невід'ємної матричної факторизації

Алгоритм невід'ємної матричної факторизації виконує декомпозицію невід'ємної матриці V на невід'ємні матриці W та H таким чином, щоб $V \approx WH$

В якості функції оцінки може бути використана функція виміру відстані між двома невід'ємними матрицями. Однією з таких мір є квадрат Евклідової метрики:

$$\mu = \|A - B\|^2 = \sum_{ij} (A_{ij} - B_{ij})^2$$

Така цільова функція обмежена знизу. Нижня границя 0 досягається тоді і тільки тоді коли $A = B$.

Отже, при використанні Евклідової метрики, факторизація матриці полягає в мінімізації $\|V - WH\|^2$ при умові невід'ємності W та H .

Така цільова функція не зростаюча при наступних правилах:

$$H_{ij} \leftarrow H_{ij} \frac{(W^T V)_{ij}}{(W^T W H)_{ij}} \quad (1)$$

$$W_{ij} \leftarrow W_{ij} \frac{(V H^T)_{ij}}{(W H H^T)_{ij}} \quad (2)$$

Виконання ітерацій алгоритму продовжується до тих пір, поки не буде досягнута стаціонарна точка, або не буде виконана максимальна кількість ітерацій[7].

Аналіз моделі

В Таблиці 1 представлено необхідні об'єми пам'яті для зберігання матриць W та H при різних k при використанні типу даних float (32bit).

K	100	200	300
W	0.98Gb	1.95Gb	2.92Gb
H	1.79Gb	3.58Gb	5.37Gb
Всього	2.76Gb	5.53Gb	8.29Gb

Таблиця 1. Необхідні об'єми пам'яті для зберігання матриць W та H при різних k

Описаний алгоритм на кожній ітерації потребує в 2 рази більше пам'яті для збережень матриць (не враховуючи потреби на збереження початкової матриці V). Враховуючи такі потреби в пам'яті, для виконання алгоритму на одному комп'ютері необхідно проводити збереження даних на жорсткий диск. Далі буде розглянуто та порівняно 2 підходи до паралелізації алгоритму: локальний та розподілений.

Паралелізація алгоритму з використанням GPU

Для спрощення, зробимо заміну в (1) та (2): $H' = H^T$. Отримаємо

$$(H'_t)_{ij} = (H'_{t-1})_{ij} \frac{(V^T W_{t-1})_{ij}}{(H'_{t-1} W_{t-1}^T W_{t-1})_{ij}} \quad (4)$$

$$(W_t)_{ij} = (W_{t-1})_{ij} \frac{(V H'_t)_{ij}}{(W_{t-1} H'_t H'_t)_{ij}} \quad (5)$$

Таким чином, обидві формули (4) та (5) ми можемо представити в одному вигляді, завдяки заміні H' , W та V^T , або W , H' та V на A , B та S відповідно:

$$A_{ij} = A_{ij} \frac{(S B)_{ij}}{(A B^T B)_{ij}} \quad (6)$$

Формула (6) може бути представлена як послідовність чотирьох кроків(7):

$$C = S B \quad (7a)$$

$$K = B^T B \quad (7b)$$

$$D = A K \quad (7c)$$

$$A_{ij} = A_{ij} \frac{C_{ij}}{D_{ij}} \quad (7d)$$

Такий порядок обчислень є оптимальним для виразу (6). Ці кроки мають обчислювальну складність $O(k * (nnz(S) + n))$, $O(k^2 m)$, $O(k^2 n)$ та $O(kn)$ відповідно, де $nnz(S)$ – кількість ненульових елементів матриці S . Перші три кроки(7a-7c) підтримуються бібліотеками CUDA cuSPARSE та cuBLAS. Четвертий крок (7d) для виконання потребує реалізації власного ядра GPU, але в той же час, це відносно швидка операція і тому може бути виконана на CPU.

Так як матриці занадто великі для збереження в пам'яті GPU, ці операції(7a-7d) повинні виконуватись над частинами, з врахуванням

необхідності зменшення об'ємів обміну даними з графічним адаптером.

Для виразу (7a) повинні розкласти матриці $S = (S'_1|S'_2|\dots|S'_r)^T$ та $B = (B_1|B_2|\dots|B_r)$ та підрахувати C :

$$C = \begin{pmatrix} S'_1 B_1 & \dots & S'_1 B_r \\ \dots & \dots & \dots \\ S'_r B_1 & \dots & S'_r B_r \end{pmatrix} \quad (8)$$

Для виразу (7b) варто розглядати $B = (B'_1|B'_2|\dots|B'_r)$, а отже $K = B'^T_1 B'_1 \dots B'^T_r B'_r$. Підрахунок цього виразу не потребує додаткового завантаження будь-яких матриць в пам'ять графічного адаптера після виконання (7a).

Для підрахунку (7c) ми можемо залишити в пам'яті GPU матрицю K і помножити матрицю A як стовпчик блоків.

Також можна зменшити використання пам'яті завдяки комбінуванню (7d) та (7c), так як (7d) – по елементне правило і єдине інше правило, в якому використовується матриця A – (7c). Не буде потреби зберігати в пам'яті матрицю D , якщо виконувати (7d) на блоці з матриці A , який необхідний для обчислення певного блоку матриці D .

Складність підрахунку Евклідової метрики μ між початковою та факторизовано моделлю складає $O(nm)$. Такий підрахунок просто реалізується з використанням графічних адаптерів.

Розподілений алгоритм

Наступним кроком для покращення швидкодії є використання мережі ПК для проведення паралельних розподілених обчислень. Розглянемо можливі розподілені моделі. Припустимо, що мережа складається з двох вузлів. Можливі наступні моделі розподілення обчислень:

1. Підраховувати W та H' окремо на різних вузлах. Таким чином обидва вузли будуть перебувати в одному з двох альтернативних режимів. Або будуть вузлом підтримки іншого вузла (передача даних на інший вузол) або будуть проводити підрахунки (обчислювати матрицю за яку відповідають, за допомогою даних, отриманих з вузла

підтримки). В такій моделі розподілення на кожній ітерації ми повинні будемо передати по мережі дві матриці такого ж розміру, як і W та H . Також вузол розрахунків буде в основному простоювати, тому що (7a) є найбільш витратним кроком з усіх чотирьох.

2. Розділити матриці W та H' на блоки та розподілити їх між вузлами. $H' = (H'_1|H'_2)$ та $W = (W_1|W_2)$. Робимо перший вузол відповідальним за H'_1, W_1 , другий за H'_2, W_2 . При такому підході кожен вузол виступає як у ролі вузла підтримки, так і у ролі вузла розрахунків одночасно. В такій моделі вузли повинні передавати по мережі об'єм даних рівний $1.5 \cdot (\text{sizeof}(W) + \text{sizeof}(H))$, де $\text{sizeof}(X)$ – об'єм пам'яті, необхідний для зберігання матриці X .
3. Розділити матриці W та H' на блоки та розділити їх між вузлами. $H' = (H_1|H_2)^T$ та $W = (W_1'|W_2')^T$. Робимо перший вузол відповідальним за H_1, W_1' , другий за H_2, W_2' . В цій моделі, аналогічно до попередньої, кожен вузол мережі виступає одночасно як у ролі вузла підтримки, так і у ролі вузла розрахунків. Об'єм передачі даних вузлом рівний $\text{sizeof}(W) + \text{sizeof}(H)$

В кожній з представлених моделей також є необхідність передачі одної або більш ніж одної матриці $[k;k]$, але їх розміром можна знехтувати в порівнянні з матрицями W та H .

Очевидно, що третя модель найкраще підходить з точки зору мережевого обміну даними та використання GPU. Тому саме ця модель була використана в нашому дослідженні.

Варто також зазначити, що ріст мережі призведе до експоненціального росту сумарного об'єму переданих даних, хоча об'єм передачі даних одного вузла буде не більш ніж $2 \cdot (\text{sizeof}(W) + \text{sizeof}(H))$.

Для кращого розподілення розрахунків між вузлами мережі, враховуючи розрідженість початкової матриці V , необхідно виконати перестановки рядків та стовпчиків для нормалізації кількості ненульових елементів в кожному блоці.

Результати аналізу

Був реалізований розподілений алгоритм з використанням GPU, який був описаний вище, та проведена факторизація розрідженої матриці оцінок частоти вживання слів англійської мови в різних статтях Вікіпедії. Для порівняння швидкодії була також реалізована локальна модель з використанням GPU та жорсткого диску для запису даних.

Обидві моделі працювали з однаковими вхідними даними. Локальна версія була запущена на одному з вузлів з тими ж обмеженнями пам'яті. Для проведення тестів були використані наступні апаратні засоби: Intel Core i7 CPU, NVIDIA GeForce GTX560 1Gb, 8Gb RAM, 1Gbit LAN, SATA III HD.

В таблиці 2 порівняно час та ресурси необхідні для виконання однієї ітерації в локальній та розподіленій версії. В таблиці 3 порівняно час та ресурси, необхідні для підрахунку функції оцінки μ . Данні таблиць отриманні при $k=300$.

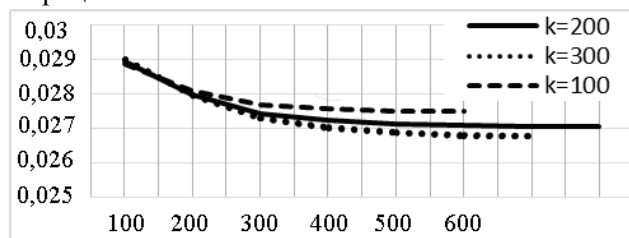
	Local	Distributed
Прочитано	34.44Gb	6.22Gb
Записано	16.58Gb	6.22Gb
Час ітерації (розрахунки)	58s	62s
Час ітерації (I/O)	729s	287s

Таблиця 2. Результати порівняння виконання ітерації локальної та розподіленої версії

	Local	Distributed
Прочитано	13.66Gb	6.22Gb
Записано	0	6.22Gb
Час (розрахунки)	45865s	11371s
Час (I/O)	192s	280s

Таблиця 3. Результати порівняння обчислення функції оцінки μ

На графіку 1 показано отриману залежність якості результатів факторизації від k та кількості ітерацій.

Графік 1

Висновки

В роботі описано локальний та розподілений підходи до невід'ємної факторизації надвеликих матриць. В результаті роботи було отримано високі показники швидкодії роботи розподіленого алгоритму в порівнянні з локальним. Подальша робота полягає в аналізі та зменшенні об'ємів передачі даних між вузлами, а отже, і необхідного для цього часу.

Список використаних джерел

1. Xu W., Liu X., Gong Y. Document-clustering based on 4n-negative matrix factorization// In Proceedings of SIGIR'2003, July 28–August 1, Toronto, CA, pp. 267–273.
2. Farial Shahnaz, Michael W. Berry, V. Paul Pauca, Robert J. Plemmons Document clustering using nonnegative matrix factorization// Information Processing and Management: Volume 42 Issue 2, March 2006, p.p. 373 – 386
3. Anatoly Anisimov, Oleksandr Marchenko, Andrey Nikonenko, Elena Porkhun, Volodymyr Taranukha Ukrainian WordNet: Creation and Filling// FQAS-2013, p.p. 649-660
4. Tim Van de Cruys A Non-negative Tensor Factorization Model for Selectional Preference Induction. Journal of Natural Language Engineering, 2010, 16(4), p.p. 417–437.
5. Tim Van de Cruys, Laura Rimell, Thierry Poibeau, and Anna Korhonen Multi-way Tensor Factorization for Unsupervised Lexical Acquisition// Proceedings of COLING-2012, p.p. 2703–2720.
6. Scott Deerwester, Susan T. Dumais, George W. Furnas, Thomas K. Landauer, Richard Harshman Indexing by Latent Semantic Analysis. Journal of the American Society for Information Science: – 1990: – 41 (6): – pp. 391–407.
7. Daniel D. Lee and H. Sebastian Seung Algorithms for non-negative matrix factorization// In NIPS, MIT Press, 2000, p.p. 556-562.

Надійшла до редколегії 16.12.13